

इषुमात्र न० इषुप्रमाणमस्य इषु+मात्रच् । १ शरप्रमाणे ऋग्-
वेदिनां २ कुण्डे कुण्डयन्त्रे विवृतिः । ३ इषुप्रमाणमात्रे त्रि०
स्त्रियां ङीप् । “यद्येकः पशुः स्यात् एकप्रादेशं कुर्यात्
अथ यदि पञ्च पशवः स्युः पञ्चप्रादेशं कुर्यादिषुमात्रं
वा वीर्यं वा इषुवीर्यं सम्मिश्रितं तद्भवति । पञ्चप्रादेशा इक
त्वेव पुरेषु भवति” शत० ब्रा० ६, ५, २, १० । इदमुक्ता-
मधिकृत्य प्रवृत्तम् । उक्तां करोतीत्युपक्रम्य “पञ्चप्रादेशा
गिषुमात्रौ वा तिर्यक् पञ्चपशौ” कात्या० १६, २, २५,
उक्तेः । इषुमानं च अङ्गुल्यध्विनाङ्गुलपर्यन्तमानं
तच्च प्रादेशत्वम् याज्ञिकसम्प्रदायप्रसिद्धम् । ४ शरगतिपर्य-
न्तमाने च । “अथ यद्वर्षीतुं वर्द्धतेति । तस्माद् इ ओषु-
मात्रमेव तिर्यक् वर्द्धते इषुमात्रं प्राङ्मुखोऽवैवावरं ससु-
इम् दवावव” शत० ब्रा० १, ६, २, ११ इत्याहुरवर्द्धन
प्रकारः । “इषुमात्रं धनुषः सकाशात् बलात् प्रयुक्तेषु-
र्वावदुदूरं गच्छति तावन्मात्रं प्रतिक्षणं तिर्यक् उभय
पार्श्वतः अवर्द्धत” भा० । शरविशेषप्रमाणञ्च । इषु-
विशेषप्रमाणं दृश्यम् ।

इषुविशेषे पु० इषोर्विशेषयोग्यदेशः । साङ्गं शतहस्तमिते
शरविशेषयोग्ये देशे तन्मानमाह आ० त० पितामहः
“मध्यमेन च चापेन प्रक्षिपेत्तु शरत्वम् । हस्तानाञ्च शते
साङ्गे लक्ष्यं कृत्वा विचक्षणः । तत्प्रमाणदेशातिक्रमेणैव
पुरोषोत्सर्गः कार्यः । “ततः कल्यं समुत्थाय कुर्यात्
मैत्रं नरेन्द्र ! नैर्द्धत्यामिषुविशेषे पसतीत्याभ्यधिकं भुवः” ।
मैत्रं मित्त्वदेवताकपायुषसम्बन्धात् पुरोषोत्सर्गं इषुविशेषे
पसतीत्य इषुविशेषयोग्यदेशाद्वाहः” आ० त० रघु० ।

इषेत्वक् पु० इषे त्वा इतिभागोऽस्त्यत्वात्तुवाके अध्याये वा
गोपपा० वृत् । इषेत्वा इतिशब्दयुक्ते अतुवाके अध्याये
च । स च यजुर्वेदीयः प्रथमाध्यायः तत्तादौ इषे त्वो-
र्ज्ज्वेति शब्दवत्त्वात् तस्य तथात्वम् एवं तदन्तर्गतोऽतु-
वाकोऽपि तथा ।

इष्कर्त्तृ त्रि० निष्+कृ-हृच् “निष्करोवञ्जलमिति” प्राति-
शाख्यस्त्रितेषोपसर्गैकदेशनकारलोपः । निष्कर्त्तरि ।
“इष्कर्त्तारमध्वरस्य प्रवेतसम्” ऋ० १०, १४०, ५ ।
इष्कदादशोऽप्यत्र ।

इष्कृति स्त्री निष्+कृ-कृच् इष्कर्त्तृवत् नलोपः । गर्भान्
निष्क्रमकारिण्यां मातरि जनन्याम् । “इष्कृतिर्नाम
वो माता बोधयं स्य निष्कृती” यजु० १२, ८३, १ । “इष्-
कृतिर्नाम निष्कृतिनाम्नी माता जननी” वेददी० ।

इष्ट त्रि० इष्-कर्मणि क्त । १ अभिविशिष्टे, २ प्रिये “इष्टोऽसि
सखा चेति गीता० च । यज भावे क्त । ३ यज्ञादौ
न० कर्मणि, क्त । ४ पूजिते ५ एरण्डवृक्षे पु० ।
ईसं स्कारे न० । “एकाग्निकर्म हवनं त्वेतायां यज्ञ
हूयते । अन्तर्वेद्याञ्च यद्दानमिष्टं तदभिधीतते ।
अग्निहोत्रं तपः सत्यं वेदानाञ्चानुपालनम् । व्यातिथ्यं
वैश्वदेवञ्च प्राङ्मुखमिति स्मृतम्” जातूकर्णोक्ते ७ धर्म-
कार्ये न० । इष्टञ्च इच्छाविषयः तच्च द्विविधं गौणं मु-
ख्यञ्च । तत्र इतरेच्छानधीनेच्छाविषयोमुख्यं तत्साधनं
गौणम् । तत्र मुख्यमिष्टं सुखं दुःखाभावश्च । तदिच्छाया
इतरेच्छानधीनत्वात् । तत्साधनं पाकभोजनादि गौणं
सुखदुःखाभावेच्छयैव तदिच्छायाः समुत्पत्त्यात् अ-
धिकमिच्छाशब्दे ८१३ पृष्ठे उक्तम् । तत्रेच्छाविषये
“सह यज्ञाः प्रजाः सृष्टा पुरोवाच प्रजापतिः । अनेन
प्रसविष्यध्वमेव योऽस्तिष्टकामधुक्” । “अनिष्टमिष्टं मित्रञ्च
त्रिविधं कर्म वीच्यते” । “इष्टं हि वो देवा दास्यन्ते यज्ञ
भाविताः” इति च गीता । यज्ञे “पुरोडाशभुजामिष्टमिष्ट
कर्तुमबन्तराम्” माघः इष्टं यागः इष्टमपीष्टं कर्तुमल-
न्तरामित्यर्थः । “इष्टं दत्तमधीतं वा विनश्यत्यनुकीर्त्तनात्”
देवदः । इष्टं यजनम्” शु० त० रघु० ८ कते च “यज्ञेरिष्टं
क्रतुशतम्” विक्रमो० स्मृतिपरिभाषिते इष्टकर्मणि
द्विजातीनामेवाधिकारः न स्त्रीभूदयोः यथाह “इष्टसक्त
द्विजातीनां धर्मः सामान्य उच्यते । अधिकारी भवेच्छूद्रः
पूर्त्तं धर्मं न वैदिके” जातूकर्णः “वैदिके वेदसाध्ये अग्नि-
होत्रादाविति” रत्नाकरः । “पितृव्यगुरुदौहित्यान् भर्तुः
स्वस्तीयमातृत्वान् । पूजयेत् कव्यपूर्त्ताभ्याम् वृद्धानायाऽति-
धीन् स्त्रियः” इहस्पतिवचने स्त्रिया पूर्त्तात्वेऽधिकार-
विधानात् तत्र जलाशयोत्सर्गरूपपूर्त्तं गोरवतारणातुम-
न्त्रणयोयजमानकर्तृकमन्त्रपाठ विधानात् तत्र अमन्त्रकतया
स्त्रीभूदयोरनधिकारेण तद्वति यागेऽपि तयोर्नाधिकारः
विशेषोपदेशाभावात् इति द्वैतनिर्णयानुसारिणः । इषोत्सर्गे
तदङ्गहोम इव ब्राह्मण द्वारा तन्मन्त्रपाठसम्भवाच्चयोरपि
तत्राधिकारः इति रघुनन्दनादयः । “अमन्त्रस्य तु नृदस्य
विप्रोमन्त्रेण गृह्यते” ब्राह्मणं “तद्भुतमङ्गतञ्चान्वी न स्त्री
जुहुयादनुपेतः” व्याप० वचनं तु स्वयंहोमविषयम् ।
“श्रौतस्मार्त्तक्रियाहेतोर्दृष्ट्यादित्वजः स्वयम्” याज्ञ० श्रौत
इव स्मार्त्तोऽपि कर्मणिः कृत्विवृत्तयोक्तेः । अतएव “इ-
त्विगवादे नियुक्तश्च समो संपरिकीर्त्तितौ । यज्ञे स्वाभ्याम्